

Sygn. akt III Ca 1845/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Gabriela Sobczyk (spr.)

Protokolant Sandra Olesiak

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G.
przeciwko R. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 22 lipca 2015 r., sygn. akt I C 1937/13

- 1. uchyła zaskarżony wyrok i umarza postępowanie;**
- 2. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania odwoławczego.**

SSO Gabriela Sobczyk

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym dnia 5 czerwca 2013 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego R. B. kwoty 2.934,63 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. akt VI Nc-e 1370951/13.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany w dniu 25 lutego 2009 roku zawarł z (...) Bank S.A. umowę o kartę kredytową numer KK\ (...), a następnie wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność ta została sprzedana na rzecz powoda na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) Bank S.A. w dniu 30 listopada 2012 roku. Powód wskazał, że nabył wierzytelność w łącznej kwocie 2.815,74 zł, w tym 1.485,23 zł tytułem kapitału, 648,86 zł tytułem odsetek umownych naliczanych przez bank zgodnie z treścią zawartej umowy o kartę kredytową w okresie od jej zawarcia do dnia sprzedaży wierzytelności na rzecz powoda oraz 681,65 zł tytułem kosztów poniesionych przez bank w związku z uruchomieniem i bieżącą obsługą kredytu, monitoringiem płatności oraz tytułem kosztów działań windykacyjnych podejmowanych przez bank po dniu wypowiedzenia umowy w wysokości zgodnej z treścią umowy o kartę kredytową.

Powód wskazał również, że na podstawie zawartej przez pozwanego umowy o kartę kredytową oraz umowy sprzedaży wierzytelności powód od dnia nabycia wierzytelności kontynuował naliczanie odsetek za opóźnienie i na dzień

wniesienia pozwu zaległość z tego tytułu wynosiła 155,13 zł. Powód wyjaśnił, że na dzień 4 czerwca 2013 roku łączna wysokość zadłużenia pozwanego wobec powoda została stwierdzona wyciągiem z ksiąg rachunkowych powoda i wynosi 1.485,23 zł tytułem kapitału, 767,75 zł tytułem odsetek oraz 681,65 zł tytułem kosztów, a cała ta kwota jest wymagalna.

Ponadto powód wskazał, że wzywał pozwanego do zapłaty żądanej kwoty, ale pozwany nie uczynił zadość temu żądaniu.

W dniu 5 lipca 2013 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego nakaz zapłaty utracił moc, a sprawę postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2013 roku przekazano do rozpoznania tut. Sądowi.

W sprzeciwie pozwany wskazał, że nie zgadza się z nakazem zapłaty z powodu przedawnienia roszczenia.

Po przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego w Zabrzu powód zobowiązany został do usunięcia braków formalnych pozwu poprzez złożenie pozwu na urzędowych formularzach w 2 egzemplarzach, podpisania pozwu, przedłożenie dokumentacji (w formie oryginału lub odpisu poświadczonego notarialnie względnie uwierzytelnionego przez radcę prawnego występującego jako pełnomocnik w sprawie) wykazującej umocowanie pełnomocnika do działania imieniem powoda oraz złożenia odpisu pełnomocnictwa dla strony przeciwnej w terminie dwutygodniowym od doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania.

W odpowiedzi na wezwanie powód wraz z pismem przewodnim podpisanym przez pełnomocnika przedłożył dokumenty, takie jak kserokopia umowy pożyczki z dnia 7 sierpnia 2009 roku nr NP\ (...) zawartej między pozwanym R. B., a (...) Bankiem S.A. we W. oraz umowę przelewu wierzytelności z dnia 30 listopada 2012 roku, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu na dzień 4 czerwca 2013 roku w którym wskazano, iż nastąpiła cesja wierzytelności z umowy kredytu gotówkowego z dnia 7 sierpnia 2009 roku, a kwota wymagalnej wierzytelności wobec R. B. wynosi 21.752,22 zł. Przedłożono również kserokopię postanowienia Sądu Rejonowego w Zabrzu wydanego w sprawie VIII Co 5640/10 w dniu 26 sierpnia 2010 roku. Postanowieniem tym nadano klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 19 kwietnia 2010 roku wystawionemu przez (...) Bank S.A. we W. przeciwko R. B.. Powód przedłożył także kopię pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko R. B. podpisaną przez pełnomocnika powoda. Z pozwu tego wynikało, że powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 21.753,00 zł, a roszczenie dotyczyło wierzytelności wynikającej z umowy kredytu gotówkowego numer NP\ (...).

Na rozprawie w dniu 5 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy zobowiązał pełnomocnika powoda do zajęcia aktualnego stanowiska w sprawie, a w szczególności wyjaśnienia zasądzenia jakiej kwoty powód się domaga, ponieważ w pozwie przekazanym z (...) żądanie pozwu opiewało na kwotę 2. 935 złotych (oznaczenie sprawy (...)), zaś po wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych pełnomocnik powoda złożył pozew o zapłatę kwoty 21.752, 22 złotych (oznaczenie sprawy (...)) w terminie 14 dniowym pod rygorem zawieszenia postępowania, a także w przypadku gdy powód dochodzi zapłaty kwoty 21. 752, 22 złotych uiszczenia brakującej części opłaty od rozszerzonego żądania pozwu w kwocie 991,00 złotych w terminie 14 dniowym pod rygorem orzeczenia w tym zakresie w orzeczeniu kończącym postępowanie.

W treści pisma z dnia 3 grudnia 2014 roku powód wyjaśnił, że w dniu 5 czerwca 2013 roku wniósł przeciwko pozwanemu R. B. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty 2.953 zł w sprawie (...) z tytułu umowy o kartę kredytową z dnia 25 lutego 2009 roku oraz drugi pozew o zapłatę kwoty 21.753,00 zł w sprawie 6675878 zł z tytułu umowy pożyczki z dnia 7 sierpnia 2009 roku. Powód wyjaśnił, że nie dokonuje rozszerzenia powództwa, tylko wnosi o zasądzenie kwoty 21.752,00 zł.

Następnie zarządzeniem z dnia 27 stycznia 2015 roku Sąd poinformował pełnomocnika powoda, że tocząca się przed tut. Sądem sprawa I C 1937/13 zarejestrowana została na skutek przekazania przez Sąd Rejonowy w Lublinie sprawy

o zapłatę kwoty 2.935,00 złotych przeciwko R. B. wskutek sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 5 lipca 2013 roku (sygn. Akt. VI Nc- e 1370951/ 13), nie zarejestrowano natomiast sprawy o zapłatę kwoty 21.753 złotych i taka sprawa przed tym. Sądem się nie toczy. Sąd Rejonowy wskazał, że ponieważ pełnomocnik dołączył odpis pozwu o zapłatę kwoty 21.753 zł Sąd działał w przekonaniu, że stanowi to rozszerzenie pozwu w sprawie I C 1937/ 13. Sąd zobowiązał pełnomocnika powoda do podania sygn. akt sprawy o zapłatę kwoty 21.753 złotych z Sądu z L., w terminie 7 dniowym pod rygorem uznania, że sprawa ta została prawomocnie zakończona w tymże Sądzie. Zobowiązanie to doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 4 lutego 2015 roku. Pełnomocnik powoda nie ustosunkował się do powyższego zobowiązania.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Zabrzu oddalił powództwo.

Sąd ten ustalił, że w dniu 30 listopada 2012 roku we W. pomiędzy (...) Bankiem S.A. we W., a powodem została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności. Na mocy tej umowy bank sprzedał powodowi bliżej nieokreślone wierzytelności wobec klientów banku. Powód będący nabywcą wierzytelności wystąpił do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z pozwami o zapłatę przeciwko R. B.. Ustalono, że powód złożył dwa pozwy. Pozew o zapłatę kwoty 2.934,63 zł rozpoznawany był w elektronicznym postępowaniu upominawczym pod sygn. akt VI Nc-e 1370951/13 został przekazany do rozpoznania tutejszemu Sądowi i zarejestrowany pod sygn. akt I C 1937/13.

Natomiast drugi pozew dotyczył kwoty 21.752,22 zł i sprawa ta nie została przekazana tutejszemu Sądowi. W związku z brakiem odpowiedzi na zobowiązanie uznano, iż sprawa o zapłatę kwoty 21.752,22 zł została prawomocnie zakończona przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie.

Sąd Rejonowy zauważył, że przedłożone przez powoda dokumenty, to jest kserokopia umowy pożyczki z dnia 7 sierpnia 2009 roku nr NP\ (...) oraz wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu z dnia 4 czerwca 2013 roku, w którym wskazano, iż wierzytelność wobec R. B. wynikająca z umowy kredytu gotówkowego z dnia 7 sierpnia 2009 roku wynosi 21.752,22 zł odnoszą się do sprawy o zapłatę kwoty 21.752,22 zł, która nie została przekazana tutejszemu Sądowi i zakończona została przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie. Niniejsza sprawa dotyczy natomiast zapłaty kwoty 2.934,63 zł wynikającej z umowy o kartę kredytową zawartej dnia 25 lutego 2009 roku nr KK\ (...), jak wskazano w treści pozwu zarejestrowanego pod sygn. akt VI Nc-e 1370951/13. Jednakże ta umowa nie została przedłożona przez powoda. Zauważyć należy, że powód nie przedłożył żadnych dowodów z których wynikałoby, że posiada wobec pozwanego wierzytelność w kwocie 2.934,63 zł. wynikającą z umowy o kartę kredytową z dnia 25 lutego 2009 roku nr KK\ (...).

Sąd Rejonowy wskazał, że również postępowanie egzekucyjne Km 3838/11 prowadzone przez Z. R. - Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrzu dotyczyło wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki z dnia 7 sierpnia 2009 roku nr NP\ (...), a zatem umowy, która nie jest przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie. W aktach egzekucyjnych znajduje się bowiem tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 19 kwietnia 2010 roku, w którym wskazano, iż wierzytelność (...) Banku S.A. we W. wobec R. B. wynika właśnie z umowy pożyczki z dnia 7 sierpnia 2009 roku nr NP\ (...). Tytułowi temu nadano klauzulę wykonalności postanowieniem Sadu Rejonowego w Zabrzu z dnia 26 sierpnia 2010 roku, sygn. akt VIII Co 5640/10. Sąd Rejonowy zauważył ponadto, iż wszystkie przedłożone dowody dotyczą sprawy, która nigdy nie zawisła przed tutejszym Sądem. Dotyczą one bowiem drugiej sprawy o zapłatę kwoty 21.752,22 zł, która nie została tutejszemu Sądowi przekazana i sygnatury której nie ustalono, gdyż pełnomocnik powoda mimo prawidłowego wezwania nie wskazał jej Sądowi.

W ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za bezzasadne, bowiem powód nie wykazał w istnienia oraz wysokości roszczenia wobec pozwanego wynikającego z umowy o kartę kredytową z dnia 25 lutego 2009 roku nr KK\ (...).

Wskazał na art. 6 kc, podnosząc , że zgodnie z nim ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy Sąd Rejonowy przypomniał, że strona powodowa nie przedłożyła żadnych dowodów odnoszących się do sprawy o zapłatę kwoty 2.934,63 zł. W toku elektronicznego postępowania upominawczego powód wskazywał, iż roszczenie to wynika z umowy o kartę kredytową numer KK\ (...) z dnia 25 lutego 2009 roku. Twierdzenia takie zawarte były w pozwie złożonym w (...). Jak już wskazywano strona powodowa nie przedłożyła tej umowy, ani wyciągu z ksiąg funduszu, z których wynikałoby, iż istnieje taka wierzytelność. Jak już wskazywano wszystkie przedłożone do akt dowody dotyczą sprawy niezawisłej przed tutejszym Sądem, to jest sprawy o zapłatę 21.752,00 zł z tytułu umowy pożyczki z dnia 7 sierpnia 2009 roku nr NP\ (...). Tego roszczenia dotyczą bowiem przedłożona kserokopia umowy pożyczki oraz wyciąg z ksiąg funduszu. Jak ustalono powód wystąpił do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie przeciwko pozwanemu z dwoma powództwami, jednakże do tutejszego Sądu przekazano jedynie sprawę o zapłatę kwoty 2.934,63 zł. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wzywany był do wskazania sygnatury akt drugiej sprawy pod rygorem uznania, że została ona zakończona przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie. W związku z brakiem odpowiedzi na wezwanie należało przyjąć iż sprawa ta zakończyła się w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Natomiast w niniejszym postępowaniu Sąd badał jedynie sprawę o zapłatę kwoty 2.934,63 zł, które to roszczenie nie zostało w żaden sposób wykazane i w związku z tym powództwo podlegało oddaleniu.

Na marginesie Sąd Rejonowy odniósł się również do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia. Zarzut ten został bowiem podniesiony w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...). Roszczenie o zapłatę zadłużenia z karty kredytowej przedawnia się z upływem dwóch lat. Dwuletni termin przedawnienia roszczeń wynikających z umowy o kartę kredytową wynikał z art. 6 ustawy o elektronicznych środkach płatniczych (uchylonej ustawą z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw i obecnie już nieobowiązującej, jednakże obowiązującej w dniu zawarcia przedmiotowej umowy) Zauważyć należy, iż powód nie przedłożył tekstu umowy, niemniej jednak z treści pozwu wyka, że umowa została zawarta w dniu 25.02.2009r. Powód nie wykazał, w jakim okresie pozwany korzystał z karty kredytowej ani nie wykazał, iż podejmowane były jakiegokolwiek czynności mające na celu wyegzekwowanie roszczeń z niej wynikających. Dlatego też nie można wykluczyć, że roszczenie podlegające badaniu w niniejszej sprawie jest dodatkowo przedawnione.

Apelację od tego wyroku wniósł powód, zaskarżając go w całości. Zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu przez Sąd Rejonowy, że pisma procesowe z 8.11.2013r. i 27.01.2014r. będące odpowiedzią na zobowiązanie na sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w dniu 30 sierpnia 2013r. przez Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie nie dotyczą roszczenia objętego niniejszym postępowaniem. Zarzucił też naruszenie art. 233§1kpc poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie nieprawidłowej oceny dowodów przedłożonych przez powoda wraz z pozwem a także z pismami procesowymi z dnia 8.11.2013r. i 27.01.2014r. oraz zażaleniem powoda z 5.12.2014r. sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego oraz z zasadami logicznego rozumowania.

Zarzucił też nierozpoznanie istoty sprawy.

Stawiając te zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez wydanie orzeczenia zgodnego z żądaniem pozwu oraz zasądzenie na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu za obie instancje w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji i pozostawienie temu Sądowi orzeczenia o kosztach postępowania za obie instancje.

Nadto w apelacji skarżący zawarł wnioski dowodowe o przeprowadzenie dowodu z akt postępowań elektronicznych prowadzonych przed Sądem Rejonowy w Lublinie VI Nc-e (...) oraz VI Nc-e (...), postanowienia o umorzeniu postępowania Sądu Rejonowego w Zabrzu w sprawie o sygn. akt I C 2023/13 oraz nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Zabrzu Wydział VIII Cywilny w sprawie VIII Nc 530/11 na okoliczność prawidłowo wniesionego powództwa, wykonania zobowiązania Sądu I instancji poprzez przedłożenie wszelkiej dokumentacji dotyczącej niniejszej sprawy oraz potwierdzenia faktu prowadzenia postępowania pomiędzy stronami w sprawie I C 2023/13

przed Sądem Rejonowym w Zabrzu i potwierdzeniu faktu, że w sprawie o sygn. akt I C 2023/13 zachodziła powoda rzeczy osądzonej w związku z wydaniem nakazu zapłaty przez Sąd Rejonowy w Zabrzu Wydział VIII Cywilny w sprawie VIII Nc 530/11.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że Sąd Rejonowy w Zabrzu dokonał pomyłki przy rozpatrywaniu niniejszego powództwa. Wskazał, że z Sądu Rejonowego w Lublinie przekazane zostały do Sądu Rejonowego w Zabrzu dwie sprawy. Niemniej jednak Sąd ten stwierdził w uzasadnieniu, że do tego Sądu wpłynęła tylko jedna sprawa. Powód wskazał, że pozew, jaki wskazuje Sąd rejonowy został złożony w innej sprawie.

Powód znajdował się w przekonaniu, że przedmiotem niniejszego postępowania było roszczenie o zapłatę kwoty 21 752,22 zł zarejestrowane przez Sąd Rejonowy w Lublinie pod sygn. akt VI Nc-e 1370975/13. Dlatego zobowiązanie skierowane do niego wykonał w ten a nie inny sposób, a to przedkładając w określonym terminie pismem z dnia 8 listopada 2013r. wszelką dokumentację dotyczącą przedmiotowej sprawy i złożył wszelkie wnioski dowodowe.

Wskazał, że mimo wniesienia do Sądu Rejonowego w Lublinie dwóch spraw, do niniejszej sprawy Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie przekazał omyłkowo pozew E. dotyczący sprawy o sygnaturze 6675877 odnoszący się do innego postępowania.

Ponadto wskazał, że jeśli przyjąć, że Sąd I instancji rozpatrywał niniejszą sprawę uznając, że podstawą powództwa jest umowa KK\ (...) z 25 lutego 2009r., to zaistniała podstawa do odrzucenia pozwu ze względu na rozstrzygnięcie, jakie zapadło w sprawie Sądu Rejonowego w Zabrzu Wydział VIII Cywilny o sygn. akt VIII Nc 530/11.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Z uwagi na sytuację zaistniałą w niniejszej sprawie nie było konieczne dla wydania w niej rozstrzygnięcia przeprowadzenie postępowania dowodowego zawnioskowanego przez powoda w apelacji. Dlatego też wnioski te zostały przez Sąd Okręgowy oddalone. Podnieść przy tym należało, że były one spóźnione (art. 381kpc) i jako takie podlegały oddaleniu. Powód bowiem był dwukrotnie przez Sąd Rejonowy w Zabrzu informowany o przedmiocie niniejszego postępowania i mógł wnioski te powołać przed Sądem Rejonowym.

Niezależnie od powołanych przez powoda okoliczności, dotyczących innych postępowań sądowych i jego twierdzeń odnoszących się do tego, że zaistniała pomyłka, w szczególności zaś że pomyłki takiej dopuścił się Sąd Rejonowy w Zabrzu, podnieść należy, że przedmiot niniejszej sprawy został ustabilizowany przez przekazanie przez Sąd Rejonowy w Lublinie Sądowi Rejonowemu w Zabrzu sprawy z pozwu w postępowaniu elektronicznym dotyczącej konkretnego żądania.

Zgodnie z art. 505⁴§1kpc, w postępowaniu uproszczonym zmiana powództwa jest niedopuszczalna. Postępowanie niniejsze było prowadzone jako postępowanie uproszczone i spełnione były przesłanki, aby jako takie je potraktować. W toku tego postępowania jego przedmiot nie mógł ulec zmianie z uwagi na treść art. 505⁴§1kpc.

Nadmienić należy, że skierowane do powoda wezwanie o przedłożenie wymienionych dokumentów, w tym pozwu podpisanego, sporządzonego na urzędowym formularzu znajdowało podstawę w obowiązującym w chwili wniesienia pozwu (5 czerwca 2013r.) brzmieniu art. 505³⁷§1 kpc w zw. z przepisem przejściowym zawartym w art. 2 ustawy z dnia 10 maja 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2013 poz. 654). Zgodnie z tym przepisem, do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem art. 825 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, który stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy art. 139 § 5 i art. 820³ ustawy, o której mowa w art. 1. Wskazana ustawa zmieniająca art. 505³⁷§1 kpc weszła w życie w dniu 7 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy zauważa, że w obowiązującym stanie prawnym zasadnie skierowano do powoda cytowane wcześniej wezwanie i wskazano w skierowanym do powoda wezwaniu termin 14 dni oraz rygor umorzenia postępowania. Mimo

upływu tego terminu powód nie wykonał skierowanego do niego zobowiązania w pełni. W szczególności nie przedłożył pozwu podpisanego i jego odpisu. Tym samym zaistniała podstawa do umorzenia postępowania na podstawie art. 505³⁷§1 kpc.

Podkreślić należy, że zarówno treść skierowanego do powoda opisanego wezwania, jak i treść kierowanych do niego kolejnych zobowiązań w dalszym toku niniejszego postępowania jednoznacznie wskazywała mu, że przedmiotem niniejszego postępowania nie jest roszczenie o zapłatę kwoty 21 752,22 zł na podstawie umowy pożyczki z dnia 7 sierpnia 2009 roku nr NP\ (...)(nie podlegające rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym). Sprawa niniejsza nie mogła w dalszym jej toku stać sprawą o zapłatę innej kwoty na wskazanej w apelacji podstawie faktycznej (odmiennej od wskazanej w treści pierwotnego pozwu znajdującego się w aktach niniejszej sprawy, pierwotnie zarejestrowanego pod sygn. Nc-e 1370951/13 Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie).

Nie może mieć wpływu na wskazany wniosek podnoszona przez powoda kwestia zaistniałej pomyłki, skoro Sąd Rejonowy, a następnie Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie zajmuje się tą sprawą, a nie inną.

Skoro zatem w sprawie niniejszej dotyczącej zapłaty kwoty 2935zł na podstawie umowy o kartę kredytową nr KK\ (...) powód nie usunął braków pozwu w wyznaczonym w trybie art. 505³⁷kpc terminie, w szczególności zaś nie przedłożył podpisanego pozwu, to zaistniała w sprawie podstawa do umorzenia postępowania. Tym samym na podstawie art. 386§3kpc w zw. z art. 505³⁷kpc orzeczono o uchyleniu zaskarżonego wyroku i umorzeniu postępowania.

SSO Gabriela Sobczyk